

IVA ADAMCOVÁ

KOŠICE 2017

PŘEPIS BESEDY KONANÉ 8. KVĚTNA

Iva Adamcová – Košice 8.5.2017

Tak po roce jsem se za vámi vrátila a vypadá to, že za rok přijedu zas. Já vždycky, když jedu na Slovensko tak jedu domů, přitom můj tatínek byl taky Čechem, i když rodný list má nebo měl Juraj, ale to Slovensko je mi obrovsky blízké, protože vy jste si prošli takovou tou cestou i přes ty církevní věci a hodně jste pochopili. A to je mi hrozně blízký. Pak je velmi blízká Morava a Čechy, jsou velice zvláštní, tam je hodně ještě logika nastavená, i když ti, co jsou v těch malinkých procentech, opravdu malých procentech, ti jsou opravdu špičkoví, takže já děkuju všem za to, že jste a že mě můžete poslouchat.

Ale víte, že to je připravené, že nikdo to vůlí člověka neovlivní. Nyní, v této době, je důležité, abyste si opravdu psali své otázky, protože já, když mluvím, tak sice přicházím přesně nastavená na naše společné Nadjá, které se teď tady objevuje, takže vy vždycky přesně dostanete odpověď na to, na co potřebujete dostat svoji odpověď a to je pro ten náš kolektiv, který tady je vždycky zúčastněný, nejdůležitější. Ten si odnesete domů a můžete pokračovat. Dan je úžasný v tom, a chci mu poděkovat, protože on vám to velice rychle zasílá. Pak mám tady Zdeničku, dalšího anděla, který zase organizuje všechny věci, týkající se okolo statku, aby vlastně Planeta, když tento děj je nastavený, se pomalu vyvíjela k tomu cíli, který nás vlastně čeká. A ty otázky, které jednotliví lidé dávají, jsou někdy trochu takové zaměřené na sebe – moje nemoci, moje věci, ale pak jsou otázky, které jsou všeobecné a jsou úžasné pro všechny a na ty se moc těším. Takže, mám tady hromádku, kdybyste ještě, prosím vás, chtěli nějaké otázky, já většinou z vás vyždímám otázky a pak půlku nezodpovím, protože není čas. Doufám, že mi to pak odpustíte, taky se učíte pokoře, tak proč byste neodpouštěli, že jó, že to nestihneme, ale věřím, že si odnesete své odpovědi domů.

Pud sebezáchovy je aký egoizmus?

Prosím vás, pud sebezáchovy není egoizmem. Víte, napřed bylo Vědomí a byli jste jím, první dimenzí i druhou dimenzí a na začátku třetí dimenze jste se obalili hmotnou vrstvou – neboli Planetou. V této fázi ještě dlouhá, dlouhá léta, můžeme říct milióny, miliardy let, než začaly vznikat první organizmy, a než se začalo diferencovat Vědomí, ta naše Planeta měla stoprocentní Vědomí, jedno jediné. Po velice dlouhé době se zaplňovala tak zvaná první třída, to znamená první poryv Vědomí, který byl v celém objemu stoprocentním, ale zažívali jste si potom veliké difference, to znamená různé směry, které se vyvíjely. Začaly se tvořit napřed aminokyseliny, první mikro organizmy, pak se rozvíjely směrem do živočišných druhů, rostlinných druhů a trvalo vždycky velmi dlouhé období, každé toto období jedné jediné třídy. Naše DNA Planety, a Planeta je jedna jediná bytost, vypadá jako strom, který má vlastně hlavní kmen a na jeho vrcholu je člověk. Pak jsou odbočující větve z tohoto stromu, které jsou tzv. končící do vytracena, to jsou vyhynulé druhy, které posloužily v té době vývojově, bytosti a vědomí, které se tady odehrávalo. Ale všechno jste to vždycky byli vy. I vy jste si zahráli třeba, dejme tomu, brontosaura nebo nějakou rostlinu a těch životů bylo velmi mnoho, mnohem víc než vašich lidských. V této době je na Planetě nejvyšší možné číslo

jednotlivých druhů a jejich jednotlivých členů. To znamená, že dřív někteří lidé tomu nerozuměli a vždycky mi pokládali otázky, jak je možné, že se tady množíme a jak je to vůbec možné, kde se tedy berou ty duše. Prosím vás, dřív ta inkarnační doba byla velice dlouhá, inkarnovali jste se po velice dlouhých časových intervalech a nyní je to velmi krátké. A v této době se Planeta poprvé vlastně zaceluje a v této době celou hladinu 3D - pokavaď jste potom dostali už mozek a rozum, jste dostali takzvaný pud sebezáchovy. Ten je velmi dobrý, protože byste, samozřejmě, skákali zpátky, kdybyste ho neměli, nebáli byste se smrti a vědomě byste odcházeli. A ta hmota potřebovala mít pud sebezáchovy, protože věřila, že je hmotou a že ten život té hmoty, za kterou se považovala, je její jediný. To znamená, abyste si nabrali celý úkol pro ten který život a splnili jste ho, abyste neutekli před matematikou a její písímkou, když to budeme brát z toho školského pohledu, který vám vždycky nabízím. Ano, někdo by se nechtěl učit. A ten by odskakoval, kdyby věděl, že je Vědomím. Všechno má svůj čas. Až teprve tehdy, až si prožijete úplně všechno a přichází takzvaný stav Kristovství, se ukřižuje pud sebezáchovy, ale tehdy už si ten člověk nesáhne sám na život, on je šťastný a chodí tady ve spokojenosti, protože mu odpadly útoky hmotného těla. Jestliže odpadnou útoky hmotného těla, žijete to, co je a přesně to vnímáte, že jste měli žít a měli jste to chtít prožít a přijmout. Takže tehdy se prožijete do božství, které vlastně si prošlo ve své zkušenosti, ale hlavně už vnímáte, že veškeré role tady na Planetě s vámi všichni zdánliví protivníci hráli velmi dobře a byla v tom jedna velká původní láska celého stvoření a Vědomí, kterým jste byli vy.

Každý život po životě vám přibývá tzv. přátel, to znamená těch, se kterými souhlasíte, a ubývá nepřátel s těmi, vůči nim jste měli cokoli, co jste odmítali, tzn. odpory, útoky vašeho vlastního těla. Běžný člověk, který žije pod egem, nevnímá, že věci se jenom dějí a jsou takové, jaké jsou, vnímá to obráceně, protože neví, že jeho tělo útočí na životní situaci, nebo na čin druhého člověka a vnímá, že ten druhý je špatný. Ego poukazuje na ten stav a posiluje odpor, aby z vás udělalo jednotku okleštěnou od celého světa. V iluzi, že jste hmotou, že jste jménem. Takže pud sebezáchovy je důležitý proto, abyste si prožívali své zkoušky, které tady máte mít a je velmi dobrý. První 3 čakry jsou tzv. hmotné a už jsem vám vysvětlovala na základních přednáškách, že život po životě, když vám vychází hadí síla, když odcházíte z tohoto světa, ona popojede o ten maličký kousek pochopení a ten vám zůstává ve zkušenostech i dál. Vy se zrodíte v dalším životě, tak už to víte. Vy si na to nepamatujete tak, jak se to odehrávalo a přišli jste na to, ale zkušenost vám zůstává. Pokavaď se posunujete a postupujete po té příčce vlastně, po tom kanálu, život po životě výš, tak teprve v polovině, tzn. u srdeční čakry, pochopíte, že máte někoho mít rádi. Je to velice dlouhá cesta. Do té doby člověk jenom útočí. Je to hrubá hmota, která žere druhou. Tím, že jste se považovali za hmotu, přivlastňovali jste si všechny její poryvy, všechny činy, všechny viny, samozřejmě, takže jste se obviňovali. Není to tak. Hra hmoty je nastavená a vy v ní pouze prožíváte proto, abyste získávali zkušenosti a podíleli jste se na tom, až jednou přijde čas, protože Kristovství znamená, že teď umím rozhodnout. Mám velké zkušenosti. A vím, že i když mi hmota nabízí na stříbrném tácu něco lákavého, já přesně vím, do čeho nepůjdu. I kdyby to bylo sebelákavější, tak do toho nepůjdu, protože vím, jak to dopadne. Už jsem se s tím

setkal a už jsem tam získal zkušenost, že tudy moje cesta nevede. A to je to, kdy přebíráte vládu, tu rozhodovací fázi, jste silnější než lákadlo hmoty.

Mnozí lidé, na facebooku často vidím debaty, které se tam objevují ještě, považují i tu vládu ducha taky za myšlenku. Prosím vás, to není myšlenka. To je jenom vědění, vědomí že vím, že tohle neudělám. A to je síla zkušeností, pro kterou jste si přišli. Všechny myšlenky, samozřejmě, patří hmotě, takže když vidím, že kolem mně dělají hlouposti druzí lidé a jdou do těch egoismů, takže taky je nebudu obviňovat, protože vím, že jimi vláčí ty myšlenky, které oni považují za své a jednají v nevědomosti a jsou pouze slabí na své vědomí. Takže, proč bych je měl považovat za špatné, když oni neví, že jsou vědomí, proč bych jim měl něco vyčítat, zlobit se na ně? To všechno automaticky odpadá. Tady se děje zvláštní věc, já jsem kdysi dávno byla u jednoho člověka, který byl mým kamarádem, přítelem, víte, vy kolem sebe vždycky budete mít ještě černé a bílé mágy, protože jste proto zvolení, abyste se dnes naučili samozřejmě orientovat i v těchto vodách, abyste je dovedli odmítnout, když černá magie vám přijde buď – poper se se mnou, nebo že – poper se, abychom ovládali někoho. Nebo bílá magie – pojd', budeme zasahovat, nebo budeme nejlepší, vyděláme na tom, to jsou různé varianty těchto nabídek. Tak abyste odolali, samozřejmě, takže i já jsem měla kolem sebe teda takové lidi a milovala jsem je, ano, oni jsou mé Vědomí, proč bych je měla posuzovat? To je jejich vývojový stav. Představte si, že byste odmítali osmáky, sedmáky jenom proto, že jsou o rok nebo o 2 roky mladší, když vy jste v 9 třídě, to je to samý... ne, já jsem tam taky byl, já to taky musel prožít, já vím, že ti to nevysvětlím, že se to musíš naučit a projít dál.

Takže já jsem jednou přišla k jednomu známému, který maloval automatickou kresbu a najednou on mi říká: „Ty nejsi ženská.“ Říkám: „Proč?“ „Ty nemáš vůbec emocionální břevno...“ Víte, vy, ve 3 dimenzi vypadáte jako kříž, máte emocionální břevno a máte logické břevno. Jakmile se blížíte k otevření třetího oka, ztrácíte negativní emoce. Tělo není v křeči, nezlobí se, umí odpouštět, nekritizuje, ztrácí zkrátka to, co patří 3D a automaticky to umírá krok za krokem, tak, jak procházíte osudem, tak to umírá v tom osudu. Později, když ztrácíte emocionální břevno, tak se vám začne bortit logické břevno. Logika člověka je, že - to je dobrý a to je špatný. To není pravda. K tomu vás nutí ego a jeho myšlenky, které se vám podvrhují a které vám to nalhávají. Nemusíte se bát smrti, pozor, smrti ega, protože smrt ega znamená, že se vám zbortí nejenom emocionální břevno, ale i logické, ale okamžitě se dosadí logika Boha. Vše bylo dobré, jak bylo, vše jsem zužitkoval, vše, čím jsem si prošel, jsem potřeboval projít, protože jsem dnes takový, jaký jsem. Bez toho, že bych to prožil, bych to nikdy nemohl pochopit. A tehdy jste venku z té iluze. V té době budete mít neuvěřitelné nabídky různých egoismů vašeho vlastního těla, které se bude zuby - nehty snažit, abyste se dostali ještě pod jeho závislost a on na to má hodně pák. Možná tady ještě budou otázky, které se budou k tomu vztahovat, uvidíme, když tak vám ještě něco později vysvětlím.

Ivanka prosím ta, objasnila by si, aký by sme mali mať správny postoj k peniazom? Narábať s nimi len automaticky telom v bežnom živote a úplne ich pustiť a neriešiť vnútorne? Aký postoj mať, aby nám na nich nezáležalo? Ďakujem. Ada.

Ano, víte, nic vám tady nepatří. Ani vaše tělo, ani vaši příbuzní, které považujete za své. Zkuste si vzpomenout, jak visíte na dětech, na partnerech... Já vím, že to je pro vás těžké pochopit spoustu věcí. To samé vám tady nepatří – ani majetek, ten máte půjčený v roli vašeho osudu a ani množství peněz, i to je nastaveno. Takže vidíte, že když jste si vybrali roli v osudu, že bude málo peněz, tak je to to nejlepší, co jste si mohli vybrat. Tady jde pouze o mechaniku těla. Znáám lidi, kteří se dostali do obrovských dluhů úplně nezaslouženě, ale bylo to nutné, aby si tento osud prošli. Protože třeba nechápali, jak se někdo může zadlužit. Bacha na to, jo, to pracuje spolehlivě. Za 2 dni to může být na talíři. Takže, když budete vědomí a budete se blížit k tomu pochopení, tak budete vědět – ach jo, teď dostávám odpověď. Žádné bědování. Takže, vy můžete jenom pracovat s tím, co máte, bez bědování. Třeba mám dvě až tři práce, stejně mi to nestačí na poplacení všeho, ale já mám rezervy. Nebudu se tahat o každou korunu, nebudu plakat, nebudu kritizovat svůj osud, já budu jen mechanicky kráčet svým osudem, budu do těch prací chodit rád, protože vím, že zabezpečím to, co potřebuju poplatit. Podívám se, jestli třeba nekouřím, vás tady je (smích)... Víte, každý máme v tom životě rezervy, anebo vás třeba láka – teď plácnu, ženy, vás láká třeba kosmetika a teď vás to dovede vždycky do té drogerie, aby vás to vyždímalo, abyste se dostali zas do nějakého mínusu. Když odoláte, to je taková úleva a taková blaženost vždycky, když člověk odolá egoizmu.

Můj muž na to měl takový nádherný chyták, jakoby sám na sebe, že vždycky říkal... „hele támhle ten oblek se mi líbí“, on byl kdysi takový jakoby fešák, který se rád oblíkal, ještě v Karlových varech a vždycky chodil: „já jsem se chodil koukat, on mi tam ten oblek zůstane za tou výlohou a já se půjdu podívat druhý den.“ Druhý den přišel a říká: „No, není špatný, ale uvidíme zítra.“ A další den to tělo přišlo a říká si: „vždyť já ho mít nemusím“. To je ono, já sem vám vysvětlovala, kdysi dávno, jak já jsem přišla ke tříbarevnému svetru, pamatujete si to? Ano, jestli to odřeknete, buď to potom sami dostanete, to Nadjá vám to umožní, abyste si zažili zázrak. Ale stejně, když si ho odepřete, je vám strašně dobře. Většinou to tak dopadne, že když to nechcete, tak to dostanete, ale pozor - to vaše rozhodnutí, to vaše odmítnutí musí být stoprocentní ne takové to – hele, když já to teď odmítnu, určitě to dostanu... to by neplatilo, jó. To je zbytečný. Takže, peníze mám, mám být rád, že každý den mám jídlo, mám být rád, že zaplatím všechno. Já jsem to dělala tak, když jsem neměla peníze, že ty největší složenky, na který jsem měla, jsem zaplatila a třeba mi zůstala desetikoruna. Teď se vám uleví a já říkám: „Jáj, teď je složenka největší pryč, to bude dobrý“. Hele za 2 dni fakt něco přišlo, nečekaného a já jsem zase zaplatila složenku, i když to ego vám řekne: „hele, ty botičky támhle, ty by byly...“ Ne, ne, děti potřebovaly boty. A pak vám začaly přicházet zvláštní události a děje, které najednou mne naplňovaly penězi. Já jsem kdysi vyprávěla příběh, kdy jsem měla asi 1000 korun na 2 týdny, což byl pro mne obrovský dar. 500 korun na týden sice bylo málo, ale já jsem zažila horší doby, člověk si tak jako říká – jsem dobrá... Hele, druhý den klekla lednice. Vidíte to, jak je to ze dne na den, jak si člověk řekne - jó, teď sem dobrý, jó... A tak jsem zavolala opraváře. Ten pán

přijel, pozor - on se mi pak přiznal, že vlastně jel k pěti lidem z Mostu, naučtoval mi opravu, já nevím kolik, ale řekl si strašnou sumu za odvoz, takže mně zůstalo 250 korun. Já jsem bez mrknutí oka takhle vysolila ty peníze, tak, jako kdybych měla v šuplíku, nevím kolik, on odešel, já jsem si takhle sedla k té lednici a říkám: „to je super, že chladiš, ale teď, co budu dělat, vid““. A tenkrát holky jely k tátovi, to byly ještě malinké, tak jely vlastně za tátou na víkend a navíc ještě Lucka měla jít do školy v přírodě a potřebovala boty. Říkám, to nezvládnou, to nezvládnou, skočila jsem na kolo a jela jsem na kole na hřbitov za mým tátou. Mamince jsem si nemohla postěžovat, protože tam jsem věděla, že bych jí přitížila tou svojí výpovědí a tak jsem dojela k tomu tátovi a on byl podzim. Sedla jsem si na pomník a říkám: „Tati, já jsem v prdeli, já nemám peníze. Lucka má jít do školy v přírodě a tam jít musí, na jídlo nebudeme mít, zatím mám 250 korun, ale to asi nedáme, já nemám, ke komu si jít půjčit“. A teď, my máme na tom hřbitově obrovský kaštan a zrovna padaly kaštaný teda a my máme třetí anebo čtvrtou řadu pomníky a najednou spadnul kaštan – tak to není náhoda jako, tak úžasně spadnul kaštan na tu první řadu někde na nějaký ten pomník, on se odrazil tak, že mi skočil k nohám a takhle se dokutálel. Teď já koukám na ten kaštan, já jsem věděla, že mi to má něco říct, to je takový to, jako když víte, „do prčic“, jak to rozluštím a najednou mi to blesklo. Tam bylo, no neskutečný množství tam bylo kaštanů. Hele, já jsem ještě z těch 250 korun vzala stovku, zajela jsem pro benzín za 100, protože já jsem v tuto dobu nejezdila autem, že jo, abych ušetřila. A jezdili jsme s mými dětmi. Kbelíky jsme naplnili vždycky v emběčku celý kufr a vozili jsme to a já jsem vydělala 2200, Lucka měla boty, jela do školy v přírodě, ještě jsme si zašli i do cukrárny. Nezoufejte nikdy, vy na těch penězích nesmíte viset. Ony jsou jako průtokový ohříváč, vy je dostáváte na konkrétní věc, kterou máte mít, aby vám posloužila v životě. Rozhodně neplánujte, že byste je takhle chtěli mít někde ve „štruzoku“ takhle upatlaný a nikomu je nedám, jako, na to zapomeňte. Peníze mají sloužit. Je pravda, že v tuto dobu se odehrávají jiné věci na Planetě a obrovské balíky peněz jsou skutečně mimo, a je to z důvodu toho, že teď se má systém zhroutit a je to dobře. Tak už dost o penězích...

Milá Ivanka, prosím o vysvětlení termínu ukřižování ega, emocionální a logická stránka, kríž, ako prebieha smrť ega, je to jednorázová záležitosť, alebo postupný proces? Ďakujem Mirka

Já už jsem o tom vlastně promluvila, co to znamená. Ano, všechno co nám tady odehrál Kristus, byla jedna velká nádherná hra, to divadelní představení, které celé, úplně celé vedlo k tomu, abyste pochopili váš vývoj a východ z hmoty. Vzpomeňte si na malování beránka na jednotlivé obydlí, které se odehrává. Víte, beránek - Kristus je pokora. Dnes už víte, že je to stav bez egoismu, tzn. bez útoku vašeho vlastního těla. A vy toho nedocílíte vůlí člověka, to nejde, je to postupný vývoj, ke kterému se musí každý z nás prožít a nyní je období, tzv. příchod druhého Krista, kdy hromadně určitá část lidstva se k tomu dožije a je jedno, jakým způsobem. Postupné vycházení vlastně z hmotného stavu, z hmotného vědomí, tzn., že musíte prokázat, někdy ve velice obtížných životních situacích, že vlastně tuto situaci přijmete. Přijmutí, samozřejmě, je ten stav pokory, stav beránka a pokavaď každá vaše čakra zůstane čistá, tehdy ještě potřebujete zaplatit své platby minulostní, které se vlastně odehrávaly v minulosti. A ty musíte

zaplatit. Ve stavu bílé magie, když se bude dnes vlastně odehrávat váš proces, tak ještě nemůžete opustit tento stav, protože ještě odmítáte nemoc jako platbu a, samozřejmě, nechali byste si zasahovat do vašeho vlastního hmotného těla. A teď jsou tady různé vývojové schody.

Nedávno jsem viděla komentář někde na facebooku, to bylo velice zvláštní a vysvětlím vám, jistě se to na tom facebooku, protože to je na skupině, dozví ti lidé, abyste pochopili, co je ještě berlička a co ne. Tam někdo říkal, jak mu strašně pomáhá a jak to má on, což je, pozor, ve vašich úrovních je to vždycky správné, vždycky tím, co procházíte, musíte projít, abyste pochopili, že je něco ještě dalšího. A tenhle ten človíček tam řekl, že vlastně každý den děkuje za všechno. Děkuje za sestru a děkuje za jídlo, takový to, já to neumím říct, to „oponopono řapřapřapřap“, já nevím tyhle ty věci. Ano, takový ten systém. Tak a teď se dívejte... Tam bylo hodně lidí, kteří řekli, děkuji, jó zkusím, pochválili, ano, je to na prozkoušení, ale, prosím vás, je to berle. Je to pro hladinu, která ještě hodně má v sobě odpor těla a hodně brojí, aby se jí ulevilo. Zkuste si představit – dnes jsem tady v přítomnosti a vy moc dobře víte, že přítomnost- čas neexistuje a patří pouze k hmotě, pro vás existuje vědomí teď, teď, teď, teď. Kdysi dávno, v minulosti - já se tam koukám, jsem něco udělal. To je jedno co jsem udělal, jestli jsem neodpustil, pohádal jsem se – to už je jedno, a když já tady teďko budu brblat to svý odpouštění a poděkovávání, já nevymažu tu minulost. Ona se stala. Když se stala, já budu muset zaplatit a rád ji budu muset zaplatit. Já to ale tady brblám z toho důvodu, že chci, aby se to tam vymazalo, a doufám, že mi bude odpuštěno, což je odpor tady, v tomhle tom okamžiku. Pak taky někdo může brblat proto, že se bojí, že v té budoucnosti na něj něco najednou bafne a on to nezvládne, tak aby dopředu měl už teda..., tzn., já místo toho, abych šel životem a žil teď a tady ve spokojenosti toho, co mám žít, si furt jenom brblám ze strachu z budoucnosti a z obavy, co jsem si přinesl z minulosti. Takže vidíte, že v hladině, když je velký egoismus, tohle platí, v bílé magii tohle to platí. Pokažd' odcházíte do pokory, musí vám dojít, že ten člověk totiž nemá čas žít a taky neví, že stav děkování není pusou. Je to tím, že já teď zažiju útok zdánlivě ze světa, ale to je moje vůle. Je moje vědomí druhých lidí, kteří mi to přišli udělat. Já jsem to chtěl, protože jsem si tento osud oblékl i s činy těchto lidí a tehdy, kdy to se mnou nehne, jsem v přítomnosti. Každý takový útok je novou šancí, kdy to máte pochopit. Takže tohle je velice důležité vědět, takže vidíte, jak se vyvíjíte, odhazujete své praktiky, tak, jak byly jakoby v minulosti a zase navazujete v dalším vývoji. Jestliže dojdete do stavu, kdy 1,2,3,4 a 5 čakra jsou tzv. imunní vůči jakýmkoli stavům a to zjistíte, protože s úlevou budete zjišťovat, že – ty jó, ještě včera mě tohle rozčílilo a dneska mi to je jedno. Ono to bude odpadávat. Vy jste si také zvolily svoje osudy, kde máte nastavené procesy, každý z vás je pod jiným zrozením a každé to zrození má jiný úkol. Některá jsou zemská, některá jsou vodní, některá jsou vzdušná, to je úplně jedno a vy si nesete vlastně ten úkol v osudu na tom svém těle, ale projdete jím a vždycky jím projdete přesně tak, jak máte. Jenom vůlí člověka by si člověk snažil uvědomit - to jsem nezvládl... ne, vy jste to zvládli přesně tak, jak jste to zvládnout měli. Tehdy, když poděkuju, že jsem získal zkušenost a nebudu si poukazovat na své vlastní tělo, kterým nejsem, že jsem to já, vyčítám si to, že jsem špatný, že jsem to udělal, tak se nedostanete... Jakmile každá tato

čakra pomalinku odumře, ten její odpor, tehdy se zborčí emocionální a logické lidské břevno a tehdy zažijete to dokonalé otevření třetího oka.

K tomuto se, prosím vás, prožijete postupně, jde to krok za krokem, protože kdyby se to božství nalilo do vašeho těla najednou, tak byste to nevydrželi. Takže v tomto období probíhají pomalinku i platby, které potřebujete si zaplatit a dobře si je potřebujete zaplatit, nebědujte. Teď hodné lidí mi píše, protože chtějí vědět a potřebuju vám to vysvětlit, že existuje tzv. kvantové léčení, různé druhy věcí, které nabízejí různí lidé, kteří jsou představiteli různých mágovských skupin, prosím vás. Ano, jim to pracovalo, teď potřebují taky dostat své zkušenosti a pochopit. Ale vysvětlím vám hlavně princip. Víte Satan - hmota je velmi moudrý učitel. Máte si ho vážít. Přes zkušenosti a situace, kterými vás provedl, jste získali své zkušenosti a on, samozřejmě, pod čakrou začne dělat všechno proto, aby si vás zastavil. A tehdy začne ve fázi bílé, černé magie, nabízet různé věci. Začne se tázat – a co sedmá čakra? Osmá? A teď pozor, ukazuje skutečné věci, které se odehrávají v těch vyšších čakerních systémech. Přesto je to, prosím vás, jenom past, protože na planetě 3D a dobře poslouchajte, se vám musí otevřít postupně každá čakra, to znamená, že každá je nejdůležitější a Planeta 3D má pouze 6 čaker, tzn. je ovládána hmotou, ona je pouze ve třetí dimenzi a musíte odejít přes to otevření třetího oka. Černí mágové ale jsou ovládáni Satanem a ten jim ukazuje vize, které jsou výš a oni touží být lepší, než jiní, „jaký pak tady třetí oko, sedmý, osmý...“ a celou Planetu by nejraději sežrali a pozor - oni tyhle věci ukládají do knih, dělají z toho takové ty nebezpečné věci, které jsou pak k dostání v různých knihovnách a nakladatelstvích a když ještě nemá někdo z těch hladin bílé a černé magie, samozřejmě, všechno prošlé, tak je mu ta kniha doručena v osudu a on si s ní skutečně začne zahrávat. Tehdy nastává velmi, ale velmi dramatický děj, kdy jste strženi skutečně do té propasti a k tomu otevření třetího oka se nedostane ten člověk a nedostane se záměrně, protože kdyby ty zkušenosti měl, tak by odolal.

Já jsem nedávno měla zkušenost s jednou mladou ženou, která se dostala z jedné černomágovské skupiny a nádherně se zabydlela na pár měsíců v skupině bílomágovské. Bylo mi to jasné a usídlila se ve facebookové skupině, tam nádherně procvičila naše buňky, to dělala moc dobře, načež znova začal Satan útočit a právě tam otvírala otázku – a co sedmá čakra? A teď mi psala soukromé dopisy a říkala mi: „dokažte mi, že máte sedmou a osmou čakru“ a takových věcí a já jsem jí řekla: „Já vám nemusím nic dokazovat. Buď se mnou budete souhlasit, když souzníte s tím, co říkám anebo ne, ale odejděte někam jinam“. A ona hm, vy určité lidem lžete a teď takový to jak Satan běsnil a já říkám: „ne ne, to se určitě mýlíte, vy si běžte, kam vás srdce táhne, je to správně, vy potřebujete jít tam, co jste ještě nezažila a pokavaď to potřebujete, tak odejděte ne proto, abyste na někoho poukazovala, že byl špatný. Tady jste si prožila určitou část času a všechno je dobré. Hele, uplynulo pár měsíců a najednou přišel dopis. Ona se dostala do nějaké meditační skupiny nějaké ženy, která byla na ni hodně, ale hodně drsná. Útočí na ni, tam jsou ošklivé, opravdu ošklivé útoky a ta žena si tedy stěžovala. A já, protože vím, jak jednat s těmi lidmi, vy musíte ukázat, aby pochopil ten člověk, ale pozor jenom nabídkou. Buď pochopí, anebo zase to odmítne. A tady není čas na pochopení ještě, tady je to velmi krátce a tak jsem jí říkala – vždyť jste to chtěla, vy jste tam chtěla odejít, tak proč jste nespokojená. Teď byste si měla považovat toho,

jak vám bylo dobře v této skupině a jestliže toužíte pořád po těch vyšších čakrách, tak vás to tam bude přitahovat, ale není v mojí moci, abych vám nějakým způsobem pomohla, vy si musíte pomoci sama. Vždyť vy i na Ivu jste útočila. Tím jsem ji chtěla naznačit, že jsem Vědomí, ale ten člověk to nepochopí. Protože vy jste na téhle Planetě, v této době je každá meditace výrazem nespokojenosti. Člověk, který je spokojený nemusí medítovat, on má vše co potřebuje, on je zakotvený v tom svém životě a kráčí v té hmotě spokojeně. Víte, co mi napsala? No úžasnou odpověď z ní vypálilo ego. Ale úžasnou... „Se nedivte, že jsem na vás útočila, když pomlouváte meditace, tak zastupujete Satana“. A bylo po prdeli... Dokonalá odpověď, ten člověk nemá šanci pochopit, co mu vysvětluju, takže je mi jasný, že ona jde svou cestou a jde dobře. Dane, no neříkej, vůbec nic nebylo, tak budeme pak pokračovat rychleji.

Teď to trošičku zrychlíme, já bych kecala a kecala a mně by i 10 hodin bylo málo, takže...

Milá Ivanka, ďakujem, že vás mám v DNA, vaše prednášky mi veľmi pomohli a stávam sa krotiteľka odporov. Prosím o vysvetlenie – počas milovania mi stúpa sama od seba hadia sila, nerobím tantru, nerobím nič na jej stimuláciu, opustila som bielu mágiu, žijem obyčajný život, pred 5 rokmi som stretla nového partnera. Zažívali sme aj blaženosti iba ležaním vedľa seba. Máme pekný vzťah, len keď mi stúpne hadia sila, na druhý deň mi nie je dobre a cítim sa slabá. Partner nepociťuje nič negatívne, prečo sa to deje a čo mám robiť, aby hadia sila nevybehávala sama. Ďakujem, s láskou Alexandra.

Vy můžete, Alexandro, dělat nějaký pohyb, aniž byste si to uvědomila. Jestliže to skutečně neděláte silou vůle, jakože ne – když tvrdíte, že ne. Víte, já už jsem vysvětlovala, co to vlastně sexualita znamená. Sexualita není vaše, sexualita patří hmotě, aby se ta hmota tady rozmnožovala, aby náš duch, jediné Vědomí, se mohl nalívat do těch nových částecek a prožívat jakoby ten nový vývoj, který si stvořil. A připravil sám pro sebe, k nalezení sebe, směrem do 5 dimenze. Tady když 2 lidé se mají rádi a prožívají obrovskou harmonii, už to vlastně – ta obrovská spokojenost rozechvívá vlastně čakry, které jsou zodpovědné, ale hlavně teda první čakru, pod kterou spí hadí síla. Následně soužití s partnerem, který patří vám, je vlastně „vypuzováním“ v uvozovkách, není to přesně, jakoby tak, jak by se to dělo, protože to by tady samozřejmě stačilo, kdybyste si jednou zasexovali a už byste byli osvícení, to by bylo strašně jednoduchý. Takže vlastně orgán partnera, muže, by měl přesně zasahovat do oblasti, aby k sobě ti lidi patřili. Tady se může díť, že ty pohyby jsou jakoby jiným směrem nebo jinak hluboko, já nevím, jak to mám říct... (smích) A vy jste zase jinak utvořená tou svojí dutinou, teda jako teď se mi mluví hodně těžce..., že zrovna vlastně je to jako kdybyste si dělali cviky, které vlastně napomáhají k uvolnění pánevního dna. Zkuste nějakou jinou polohu, nebo jiné věci, které by vám udělaly dobře a třeba vám to bude vyhovovat, protože by bylo opravdu velice nebezpečné, abyste tohle to provozovali dál. Přesto se milujete, což je správné, máte spolu být, tak si, prosím vás, zkuste najít nějaký jiný systém, který vám bude vyhovovat. Ono by vás to velmi, velmi zatěžovalo, protože hadí síla při sexuálním spojení nemá vybíhat, tam se děje pouze zážitek blaženosti, který nemá s hadí silou co dělat. Takže zkuste jinou

mechaniku, to je jediný, co vám mohu poradit. Rozhodně se s tím člověkem, samozřejmě, nerozcházejte, ale určitě to nějakým způsobem vyřešíte.

Milá Ivanka, otázka – duša nie je, to bola barlička v 3D, my sme duch – Vedomie, pochopila som to dobre?

Ano. Víte duše ve 3D je vlastně část Vědomí, který přináleží hmotě, protože vy jste se jako duch nalily do hmoty, do hmoty Planeta a teď jste se rozdrobili do velkého množství jednotlivých částí, které patřily celému průchodu v časoprostorové křivce v období od začátku 3D do konce 3D. A každou tou inkarnací, ať jste byli čímkoliv, jste se vlastně naučili něco nového a teprve tehdy, až naberete stoprocentní zkušenost, se vším a odoláte odporům těla, které vám nabízí, zjistíte, že jste nikdy nebyli tělem – hmotou a už teda tu hmotu ovládáte, vládnete jí. A tehdy zjistíte, že jste hráli veškeré role, do té doby třeba bílá-černá magie umí vlastně vidět své minulé životy, pak vám budou lhostejné. To je to samý, jako když překročíte stav Kristovství, tzn., ucelíte si vědomí, pak už souhlasíte se vším na Planetě, tak tehdy už vás nestraší nic, do té doby vidíte duchy, pak takové ty různé elementy, co se týkají vědomí i nižších – třeba rostlin, zvířat – to také jsou lidé, kteří také to třeba vidí. Takže tyhle ty věci už nevidíte, už vás neruší, ono to má totiž účel ten, aby vás to strašilo na přechodu ze 3D do 5D. Týká se to stavu 3D Planety. Takže tyhle věci už nevidíte.

Já jsem nedávno – a ten příběh vám musím vyprávět. Já jsem potkala úžasnou ženskou, opravdu úžasnou, okamžitě jsme se stali přítelkyně a poslal ji za mnou můj muž, takže ona přijela z ciziny. Byla to obyčejná ženská a ona opravdu sama dolezla k těmhle těm věcem, ale některým věcem najednou nerozuměla a přesně před 10 lety se jí stala velice zvláštní věc. Žila obyčejným životem, byla rozvedená, vychovávala 2 děti a byla spokojená se vším tak, jak je. Všechny věci řešila normálně, pěkně, ale znáte to. Přijde taková ta nabídka od kamarádky, nebo od známého – hele, musíme se duchovně vyvíjet. To je ta hladina bílý magie a tenkrát před těma 10 lety poprvé se tady začínaly objevovat konstelace, tak tahle ta žena šla s tou kamarádkou na tu konstelaci. Na konstelaci se nedělo nic výjimečného, prošli si celým tím hraním, co se tam odehrává, ale když vylezli ven, tak to začalo. V tom městě, ve kterém žila, šla s tou kamarádkou podle vody a kolem té řeky seděly samé mrtvoly. A teď mezi lidmi na ulici chodily mrtvoly, ona říkala – „na to bych si možná jako zvykla, to by ještě nebylo tak hrozný, jenže já jsem začínala cítit – a tehdy jsem tomu nerozuměla, až teď, když jsem přišla k tvým přednáškám, jsem pochopila, co se mi dělo, já jsem začala mít zvláště nervózní tělo a to tělo si se mnou dělalo, co chtělo“. Samozřejmě z toho byla rozladěná, tak si zvrtila kotník a šla k doktorovi. „Pak jsem cítila, jak sedím v té čekárně, normálně, kdybych tam předtím seděla, tak budu klidná a budu čekat, až teda přijdu na řadu, ale já jsem cítila, jak to tělo bylo nervózní, a já jsem koukala, jak to, že se mi to děje“. Načež to došlo do takového stavu, že teda pak se otevřely dveře, otevřela sestra a pozvala ji dovnitř a řekla jí – támhle si lehněte na lehátko, já se vám na tu nohu podívám a když ta sestra šla k té noze a chtěla šáhnout, tak ta žena říká – najednou moje tělo vyskočilo a začalo se rvát s tou sestrou, že na mě nesmí šáhnout. Já vevnitř v údivu, co se to děje, já jsem byla úplně rozdvojená, já jsem nevěděla, která bije, no samozřejmě to dopadlo tak, že přijela záchranka, dali ji rukávy a odvezli ji na psychiatrii a byla tam 2 měsíce.

Říkala, tam jsem pochopila, že já nic nemůžu urychlit, že já ty 2 měsíce si tam musím odžít a teď, že jo - ty nastavený léky, teď ty pobyty s těma různýma spolubydlícíma, říkala – bylo to neskutečný. Pak jí propustili a za pár měsíců, za nějaký čas, když teda brala ty léky a ubírali se, tak říkala – já to přece musím zvládnout, to není možné, tělo se uklidňovalo, uklidňovalo, protože, samozřejmě, už nikam nechodila a pak si řekla – já se vyzkouším, já si vezmu peníze, pojedu na jiný kontinent, pojedu daleko, nebudu mít objednaný pobyt a pokavaď tam dva měsíce nebo měsíc budu žít a vrátím se do Čech, tak jsem vyléčena. A to se jí podařilo. A to bylo před 10 lety. A teprve před rokem poprvé byla teda v Ulitě v Praze, jak jsme měli vlastně kvantovou fyziku, Liborku, tam jsme se potkali poprvé a teď na velikonoční pátek byla u mě na návštěvě a strašně hezky jsme si popovídali. Říkala „vidíš to, já dneska vím, co se tam odehrávalo. Já jsem si tam posílila vědomí těla – Satana tím, že jsem se šťourala vlastně v té minulosti“. Ano, ona byla připravená jakoby pomalinku už odcházet, ale přece jenom tam něco drobného bylo, tak ten osud byl vlastně nastavený tak a dnes to krásně pochopila a říkala – „víš, nepoškodilo mě to, bylo to strašně dobře, že jsem si to prožila. Dneska bych do takových věcí vůbec nikdy nešla a taky bych ti nerozuměla“. Dneska ví, že Iva jí nekecá.

Takže tady jsem vám vysvětlila vlastně ty zkušenosti, byli jste vždycky vším, tehdy pochopíte, že každý, na koho se podíváte, je vaše vlastní Vědomí a vaše vlastní hmota. Už jsem včera o tom mluvila, kdo jste nebyli vlastně na té technice – přednášce tady Liborka, protože ve 3D máte matku, otce – biologické, které považujete za matku a otce. V 5D když prohlédnete, tak máte ducha svého otce a hmotu svoji matku. Duch je ale ve všech bytostech téhle Planety a hmota je taky vaše. Tehdy milujete matku, tzn., neškodíte svému tělu, neškodíte Planetě, ať z pohledu, já nevím – budete třeba třídit odpad, nebudete kouřit, už jsme zas u toho kouření, protože víte, že tomu tělu škodíte, ale hlavně vy podporujete průmysl, který tady vyrábí ty cigarety. Kdyby každý z nás došel vědomí z 3D do 5D, tak teď hned byste začali dělat věci od sebe a tím pádem by se všechny věci tady negativní na Planetě zlikvidovaly, vy víte, že to není možné, jde to prožít jenom v čase teď, v přechodu této Planety. Ještě nikdy v historii této Planety, od jejího vzniku, jste neopustili tuto Planetu a teď ji opustí ti, kteří ještě nejsou připraveni na 5D vibrace, a proto se jim teď dějí velmi dramatické věci a mají tady samozřejmě v této době naplánovaný odchod ze svého vlastního vědomí Boha.

Prečo nebolí smrť, keď človek umiera, vážne netrpí, ako s tým súvisia aurické telá? Ďakujem, Zdenička.

Víte, člověk, který bude hodně silně egoistický, tak ten trpět samozřejmě bude, protože on si musí ještě odžívat platby těsně před tím, než odchází, ale sama smrt je obrovsky nádherná, to je blaženost obrovská a tady jde o to, než se k tomu rozvázání – k té smrti dostanete, to je zase jiný stav, to je umírání, že jo, tam je, než se rozváže první čakra. Smrt sama o sobě je obrovskou blažeností a víte, trpí člověk, který se bojí odejít, to znamená hmota. Tam je silný pud sebezáchovy a je to nastaveno tak, že on ještě podléhá myšlenkám, které jsou tady navedené jako proces. Tzn., čím silněji odporující tělo, tím větší strach, protože vy se považujete za hmotu a myslíte si, že ta hmota umírá, teda, samozřejmě, ona umírá, ona odchází. Pokavaď zjistíte a pak si ověříte v praxi, že jste Vědomím, odpadá automaticky strach ze smrti těla, protože víte, že tím tělem

nejste. To je proces, který je vědomý. Čím víc je člověk vědomý v duchu, tím víc je mu usnadněno odcházení. To je základ, to si taky později ověříte.

Milovaná Ivanka, ako pomôcť, alebo ako zvládať strach o zdravie detí? Ďakujem, s láskou Marika

Mariko, vy jste Vědomí svých dětí, jako jste vědomí i Ivy, tady Liborka, Dana, zkrátka Vědomí Planety. Jestliže vy podléháte egoismu vašeho těla, že vám podstrkuje strach, a pozor, většinou ten Satan je velmi moudrý, takže ví, z čeho máte strach, kde máte slabinu, takže on přesně dobře směřuje ty svoje útoky na to, co má. Tehdy je to past hmotného vědomí pro vás, a tehdy se dějí věci, že hmota je celá vaše a vědomí je také vaše. To znamená, že když vy jste vědomí svých dětí a hmota ví, čím vás udrží, tak záměrně, pozor, bude hrát hru s vámi, že vaše děti budou často nemocné. Anebo budou podléhat nějakým úrazům, protože ta hra je vždycky společná. To znamená, že – vidíte to, vy ohrožujete svoje děti, to je logický, to hmotný vědomí toho využívá, aby vlastně vás strhlo do těchto pozic. Pokavaď si tohle uvědomíte, víte, že už ode mě a možná, že jste si to už i ověřili, nebo jste už zahlédli i program do budoucna, to se pak stává, ale pozor, nesmíte to chtít vědomě, to přichází samo, protože osud je nastavený. To znamená, že jestli se vašim dětem má něco stát, tak se jim to stane. Ale věřte mi, že ego je v tomto procesu nastavené a pokavaď byste tomu podléhala, tak to budete vy tvořit.

Každý z vás je tvůrcem, jediným Bohem a tvoříte ve 3D obráceně tak, abyste to neviděli. Vy jste si oblékli osud na sebe ve svých tělech, takže jste si ho vytvořili, ať tam jsou různé průšvihy, různé děje, chtěli jste to. Ať jste bez práce, anebo se dějí v rodině nějaké dramatické věci, to jste přesně potřebovali, protože v minulosti jste to odmítli, tak se to opakuje. Tím tvoříte. Jakmile se otevře třetí oko, dostanete se do pozice skutečné bytosti, tehdy tvoříte vědomě, ale tam už se ničeho nebojíte, takže tyhle věci odpadají. Děje se to všechno potom jenom pokorou. Pak už nic nepotřebujete, nic nechcete v tom smyslu takového toho usilování, ale všechno dostáváte v pravý čas. Přichází to ještě dřív, než byste si uvědomili, že to potřebujete, tak to přijde. To jsou nádherné stavy.

Prečo je v dnešnej dobe toľko mužov homosexuálov a čo s tým majú ženy robiť? (smích)

A fešákov že? Tak teď nevím, jestli jste se zrovna zakoukala do někoho takového... Takhle, ono je mnoho homosexuálů žen, ale to se zase tak navenek nevidí, jako u těch mužů. Takže bacha, ono to možná bude tak 1:1, akorát ty ženy nejsou tak extrémně vidět, protože i když se třeba vedou v podpaží nebo za ruku, běžně ženy jsou emocionální, tak je považujete jenom za kamarádky, který se mají rádi, což je taky tak. Víte, vysvětlím vám proč? Zkuste si představit ten váš kanál. 1, 2, 3, 4, 5 a nahoře nejdůležitější čakra nyní, která se řeší posledních pár set let je hlavně samozřejmě pátá čakra – kritika a posuzování. A hlavně se vám samozřejmě opakují věci, kdy ta hmota si s vámi dělá, co chce a potřebuje mít veliké množství různých „nenormálních“ věcí, které tady považujete v tom lidském světě a jednou z nich samozřejmě je ta jakoby ne normalita, kdy muž by se chtěl milovat s mužem a žena s ženou, protože 3D svět tady považuje lásku za vztah vyučovací a pokavaď tam někde v minulosti u vás, v tom životě,

byla kritika k tomu, že teda muž se věnuje muži, nebo žena ženě, tak si pište, že si to prožijete, abyste pochopili ten svůj minulostní odsudek. Takže si tím protáhnete, samozřejmě, tělo a ten člověk, ať chce anebo nechce, ono to přijde třeba v prostředku života. Vezměte si, kolik lidí třeba zjistí, už mají rodinu, mají děti, i matka porodí dítě a najednou, zkrátka, je z ní otec. Jo a teď dítě má dva otce, že jó, matka se ztratila, má fousy, já už je mám taky (smích), to je zkrátka děj, který je nastavený a je to vždycky pro všechny aktéry. Ať jsou to děti, ať jsou to rodiče těch dětí, zkrátka to musí být. V této době jsme na tzv. vrcholu ve špici, to znamená, že tady je těch extrémů hodně, aby bylo co kritizovat, co posuzovat. Pokažd' se vám ten děj děje, cítíte se samozřejmě, že je vám to bližší, ale má to vždycky nějaký důvod, který se i dá odhalit. Ať je to třeba kritika někoho z rodiny, nebo strach, že budu.

V Itálii má jeden docela známý zpěvák takový docela oduševněný texty, které se týkají takovýchto problémů lidských a tam jedna písnička se jmenuje „Luka éra gay“, Luka byl gay a tam právě vypráví příběh muže, který zažil doma matku, která byla velice agresivní a útočila neustále na otce, který byl v očích před tím dítětem špatný, takže ten kluk nechtěl být tím mužem jó, on vlastně tím, tímhle tím obrovským blokem se stalo to, že on odmítl to mužství, takže on se stal vlastně jakoby... odběhl si z toho svého mužství někam pryč. Takže tam jsou různé důvody, které jsou v tom osudu nastaveny a jsou správné, vždycky si to potřebujete prožít. Pokažd' přijmete všechny ty věci v minulosti, které se děly a pochopíte je, můžete se z toho vymanit, hlavně si to nevyčítejte, pokažd' se vám to děje, nejste to vy. Dělá to hmota sama. Tohle je zapotřebí si uvědomit. No a vy ženy se s tím budete muset smířit.

Je veľké tešenie sa z niečoho zlé? Ak sa z niečoho od srdca teším, vzápätí sa mi zvykne stať niečo negatívne. Znamená to, že sa nemám viacej radovať? Lebo sa to stáva aj môjmu synovi.

Já jsem vám vysvětlovala, kdysi dávno, a to už říkával pan doktor Tomáš, určitě si vzpomenete, že pokažd' někde nastane velká radost, musí přijít i velký propad. Stvoření je totiž tak, jak se vyvíjíte – vypadá jako taková ta houpačka pro děti, taková ta kláda. Vy napřed máte velký egoismus a jste hodně, hodně daleko od toho středu – od té nuly, takže máte velké radosti a veliké propady. A teď umenšujete život po životě ty egoismy a zkracujete délku toho ramene houpačky, až se dostanete blízko k té nule. A tam už máte malý radosti, takový jenom jako lehký a malý propady. Tehdy přichází mazaně hmotné vědomí vám říct – hele není něco blbě, jsi divný...?

Moje dcera mi jednou volala – Petruška, říká: „mami, nedělám něco divně? Jako mně nechybí ty strasti, ale ty radosti bych chtěla“. A to je ono, tam je ta past toho ega, ta radost, to by bylo ono a šfavnatý. Ne, ne, ne, ne... Vy jakmile byste ještě chtěli, tak vám to hned klepne přes prsty, takže, prosím vás - to je tvorba hmotného vědomí, aby vás hned klepla přes prsty. Víte, vy se dostanete do stavu Boha tím, že najednou je klid – vše je dobré. Tam není propad, ale není tam ani ta radost, vše je trvale dobré, tam je hladina úplně rovná, tam není žádná vlnka. Je to krásný, jenom na to nejste zvyklí. Takže teď je na vás, jestli se budete ještě radovat (smích)... Buďte jenom přirozeně lidsky spokojení, to stačí.

Postupom času sa ľudia navôkol mňa začali vymieňať, niektorí odišli, iní prišli, to chápem, avšak posledný mesiac sa mi začínajú skoro všetci vyhýbať. Vidím v ich očiach strach, alebo skôr, že cítia zo mňa niečo, čoho sa desia, neviem.

Pokavaď žijete IA učení, tak to může být, samozřejmě, hra hmoty, ano, ta výměna je normální, protože vy si pak přestanete rozumět, samozřejmě, s určitou vrstvou a ono se to změní kolem vás, to je v pořádku. Dejte si pozor na takový mluvení nahlas o těchhle věcech. Kdysi dávno ke mně chodili na výklad lidi, a když odcházeli, bylo takové to – jó, teď přijdu a na všechny to vyvalím... Říkám - bacha na to, nemluvte, doma se pohádáte, budou si myslet, že patříte do blázince, to nejde. Vy si to ověříte úplně jednoduchým způsobem a bude to nejjednodušší pro vás i pro ty druhé, když to začnete žít. Vevnitř. A tehdy oni sami budou za vámi přicházet a budou se ptát, oni budou cítit strašnou blízkost, ne žádnou křeč, budou cítit to vědomí Boha ve vás. A začnou se dít věci, které se budou automaticky řešit, všechny zapeklité věci se samy rozvážou a všechno se vyřeší. V rodině, v práci i všude. Dejte si pozor, vy to nemusíte dělat, pak je ještě jiná varianta, kdy člověk přece jenom někdy v sobě má takový ten pocit, že má nějaké tajemství a potřebuje to, samozřejmě, někde projevit. Tam se hmota bude bát těch druhých lidí. A pozor, to vás má zastavit, abyste si uvědomili, že takhle vlastně nemáte reagovat.

Někdy se stává i mně, ne, že bych tohle dělala, ale tím, že já přednáším, tak ti lidi si to natáhnou a teď ke mně přijdou a některý těla lidský se třesou. A teď ty lidi říkají: „já jsem se na vás tak těšil a teď nevím, co to dělá, takhle se to klepe... To vaše tělo se bojí, co ta Iva mu řekne za informaci, že přijde o svoji vládu. Takhle to, prosím vás, funguje. Takže, teď si vyberte, jaká varianta vlastně patří k vám, něco tam bude. A pozor, musíte přijmout i to, že zůstanete sám. Vy se nesmíte nechat ničím vyděsit. Musíte na všechno kejvnout. Tak jó, tak jestli to tak má být... Zařídte si tam ty výkyvy, pokavaď by tam byly takový ty ještě z toho pohledu egoistický, nedělejte to, protože oni se skutečně ty ega lidských těl strašně bojí o svůj život.

Manžel nevie normálne rozprávať len kričí, alebo sa vyjadruje jednoslovne, alebo jednoduchými vetami. Ďakujem, Eva.

Ta komunikace je hrozně obtížnej bod. My jsme na prvním setkání na statku měli zajímavou ženu, byla úžasná a ta vyprávěla příběh, kdy má muže, kterého si vzala, z druhého manželství a on má z prvního manželství syna, který už je dospělý. Vůbec nekomunikuje a taky nechtěl jakoby přispívat na domácnost. Manžel to nechtěl řešit, protože to dítě od malička mělo nějaký autoimunitní problém a bylo pořád nemocný, tam bylo takový to ochraňování rodinou toho dítěte, což pozor, když ho takhle ochraňujete, tak ho izolujete od všech, tam ta izolace toho jedince je, takže on opravdu neumí mluvit s druhým – ale to se vyvíjelo automaticky, načež ona byla úžasná, ona říkala, že nechce toho manžela tlačit k tomu, aby donutil toho syna k platbě, i když by to bylo správné, protože ví, že ho celý život ochraňoval, tak aby nenarušila tu jejich pohodu, protože měli hezký vztah. Načež já jsem jí ale říkala, že by se v duchu měla srovnat s tím, že vlastně ten chlapec tohle to dělá, ale mechanicky by opravdu s ním

měla komunikovat, jenom bez nějakých negativních emocí, to že by měl nějakým způsobem, když už je dospělý a vydělává, přispívat. Hele, za 14 dní potom, co oni odjeli, tak ona mi napsala krásný dopis a říkala mi: „Ivi, já jsem tam přijala a něco pochopila“, protože odteklo teda z čakry něco a přece jenom tam bylo nějaký napětí asi a říkala: „já jsem přijela domů a on sám přišel s tím, že teda bude přispívat. To jsme valili oči teda, ale furt nemluví“. Říkám: „dobře, tak víš co, dneska až přijdeš domů, položíš tašky s nákupem, tak na něj začni mluvit, ale tím způsobem – ne jakože by jsi z něj chtěla tahat ty slova, ale takhle – začni mu vyprávět, co se ti odehrávalo v autobuse, nebo někde na zastávce, vyprávěj mu nějaký příběhy a pozor, nečekej na to, že ti odpoví, úplně to vypušť, musí ti to být úplně jedno, jenom si tak vylej srdce, takhle, zachechtej se, vyber si nějakou příjemnou historku, ne abys mu vyprávěla nějaký dramata.“ Hele, ona za 2 dni napsala a říkala: „To je tak jednoduchý? On se i chechtal“.

Ano, všechno musí začínat od vás. Když vy budete – manžel křičí, nekomunikuje, tak já se zavřu a taky na něj nemluvím – to je takové to napětí. Ne, s úsměvem to přehlížejte, dělejte úplně opačný věci, než byl zvyklý v těch reakcích a uvidíte, co se bude dít.

Mě jednou dávno psala jedna paní, že manžel je agresivní a docela často ji „zbouchá“ tu paní a nikdy nepřestal a jednou se stalo teď nedávno, že jak ležela na zemi zbitá, tak najednou do té hlavy ji přišlo, že si to vybrala. Říkala – já jsem se začala tak chechtat až mi tekly slzy, já jsem se popadala za břicho, já jsem nemohla přestat. On na mě třeštil oči, hele a už mě měsíc nezbouchal (smích)... Měl strach, kdo se o něj postará.

Ivanka, často spomínaš Kristovstvo, že ho žiješ, v súvislosti s príhodou tzv. falošných prorokov, ako vnímaš výrok Krista: „Ja som cesta, pravda, život?“

Ano, cesta je pokora, tím se dostanete sami k sobě, neboli k pravdě, kdo jste. A co je vlastně život. Tam všechno ostatní, které zatím je v té hladině hmotného těla, to je všechno jenom iluze. On vám tam přesně ukázal všechno, co tady máte žít, že jste Bohové, on byl první, kdo vám to tady řekl. Přesto vám řekl, že to bude ještě trvat nějakou dobu, že přijde druhý příchod Krista, abyste pochopili. Řekl vám, že jste nesmrtelní, ano – nejste smrtelní, protože nejste hmotou. Inkarnace tam taky všude byla, ale nebyla tak průhledná, samozřejmě věděl věci dopředu, protože znal svůj osud svého těla, každý Kristus ovládá hmotné tělo a je mu lhostejné, co v tom těle v osudu má, protože ví, že to potřebuje zahrát a že není tím, kdo umírá. Takže mi kdysi dávno napsal jeden člověk dopis, že tady je teď hodně lidí, kteří uvádějí své pravdy a napsal mi - jak si můžu být jistá, že nejsem falešným prorokem. A já jsem mu řekla – ale víte co, to je na vás. Je na vás, kdo bude poslouchat mě, nebo kohokoliv jiného. Vy si vybíráte svůj vývoj, tzn. tam, kde vám chybí něco, tam budete poslouchat a i to je dobré. Jestliže vy se bojíte, že budete poslouchat Ivu nebo kohokoliv jiného a ten bude falešným prorokem, tak to je obrovským egoismem. A už nezáleží na tom, jestli jsem to já a posloucháte mě, nebo je to někdo jiný. Tady musíte vlastně pochopit ten systém, tam potom odpadá – ano, pokavaď je tohle moje pravda, i kdybych byl v hladině bílý - černý magie, tak budu poslouchat příslušný učitele, protože já jsem v té třídě a je to

moje cesta a tehdy neznamená, že je někdo falešným nebo skutečným prorokem, pro mě je ten pravý prorok, který tam má být. Uvědomte si, že pravda je univerzální, pravdu máte každý podle vývojového stupně, tak to vidí člověk 5D. V 3D se budete dohadovat o svoji pravdu, kdo ji má a kdo ne, ale tím neprojdete přes hmotný vědomí, to se nikdy nemůže stát. Tak, tohle jsem odpověděla...

Po veľa rokoch pekného manželstva som sa zalúbila do iného muža. Manželovi som povedala pravdu a on vzťah vlastne dovolil. Bolo to ťažké obdobie, chlapi to nezvládli. Som s manželom, máme malé deti, ale otehotnela som, neviem isto, kto je otec, len cítim, že manžel nie. Teraz – manžel ma chce len bez dieťaťa, inak prídem o deti a domov, druhý muž mi ponúka domov a chce dieťa, nech je kohokoľvek. Je mi nekonečne veľmi ťažko.

Víte, vy jste si zvolila odchod od vlastně pohodového vztahu, vaší vůlí vlastně – rozhodnutím jste zvolila něco zrušit a jít si za svým, samozřejmě. Teď taky nevím, asi jsou tam děti z toho prvního manželství, zřejmě, takže tou volbou vlastně člověk zničí spoustu věcí a neví, jak budou reagovat ti lidé za mnou. Teď vy, samozřejmě, nechcete zničit svoje děti, ale čekáte zase dítě s někým jiným, který by vás přijal, ale vezměte si – vždycky to jsou komplikace. A teď pozor, vy musíte ty komplikace přijmout. Vy se potřebujete rozhodnout. Vzhledem k tomu, že čekáte další nové dítě, byste asi měla jít tam, kde to dítě bude vítáno, ale stejně budou komplikace, protože vám zase budou chybět ty, které zůstaly v tom prvním manželství. Takže vidíte, kdy poryv toho egoismu, a teď buďte ráda, že jste to zažila – příště už byste tohle neudělala. V dalším životě tohle nebudete opakovat. A kdybyste se jakkoliv zamilovala do někoho jiného a vy moc dobře víte, že v 3D – to jsem vám říkala – stav zamilovanosti je stav vstupu do učení. Takže, vy jste se zamilovala do jiného muže, velmi dobře, abyste získala tuhle zkušenost. Budete muset pokračovat, jak nejlíp budete umět. Bez výčitek. Budete muset přijmout cokoli. Cokoli vy uděláte druhým lidem, děláte sami sobě. Bůh ví, co na vás tam čeká. Třeba zažijete něco podobného, ale pak tomu člověku budete rozumět, kdyby vás i on opustil a zamiloval se do někoho jiného. Stav učení je neúprosný, ale věřte, že je to pro dobro. Příště už do takových věcí nepůjdete, záleží na tom teď, jak se rozhodnete – kde zůstanete a kde ne. A musíte ustát úplně všechno, i kdybyste zůstala i v tom původním manželství, i s tím dítětem, bude dítě asi muset čelit útokům vlastně od toho prvního muže, což bude obtížné. Ale všechno dokážete. Osud je nastavený a dosáhnete svého kýženého snížení egoismu jenom zkušenostmi. Takže nebědujte, máte, co jste potřebovala zažít. Tohle přijetí je pro vás velice důležitým aktem. Všechno jiné by vás roztrhalo ještě víc a neunesla byste to. Já jsem vám teď před chvílkou chtěla něco vyprávět, jak jsem tady četla, já to teď nevím „kurňa“ a to bylo dobrý. No to se načekáme (smích) a to je škoda, no to nevádí, třeba si vzpomenu.

Prečo je v poslednom období toľko gayov a lesbičiek, spoločnosť ich často dáva do médií a TV ako samozrejmosť. Ako to prijímať?

Oni jsou takoví, jací jsou, každý má právo na svoji pravdu. Víte, když se nad tím budete opovrhovat, za prvé to budete všude vidět – všude se to na vás bude valit, možná i vaše

dítě do toho spadne, to se taky může stát, protože to, co člověk odmítá, to má skutečně co nejbliž v tom ději osudu. A je to správně. Já si pamatuji u nás, na té malý vesničce, žil muž, který k smrti, ale k smrti nenáviděl Cikány. A měl 3 děti a nejmladší dítě – dcera, ta byla tak rozmazlovaná tímhle tatínkem, že on ji vlastně dostal až do stavu, kdy se chytila romské skupiny a i seděla už několikrát, a teď mu přivedla domů – když jí pustili domů, tak Roma. A on se ho učí doma milovat, ve svém baráku, protože to dítě extrémně miloval, to bylo nejmladší dítě, nejvíc milovaný, takže on se díky tomu učí milovat ty Romy. Jó, takže to je pak darda tohle, takže bacha na to, milujte všechny lesby a homosexuály, je to vaše vlastní Vědomí. Ta hmota si dělá jenom iluzi, tak ať vás někde nenačapá.

Milá Ivanka, mám problém s krčnou chrbticou. Mám vysunuté – 4, 5, 6 platničku doprava, dořava na pravé rameno a trápne mi pravá ruka. Tak isto ma bolieva drieková kostrč a tiež ma blokuje pravú nohu. Poslednú dobu som hormonálne rozhádzaná. Mám nepravidelnú menštruáciu a priberám. Ďakujem, Katka.

No, to je nálož (smích)... Krční páteř, samozřejmě, je komunikace, tak se podívejte, co v té komunikaci neumíte. Tam můžou být třeba i jenom, dejme tomu, kritiky situací, anebo někdo, s kým nemluvíte. Jestliže už je ale problém až takhle hluboko v kostech, tzn., nesete si ho velmi dlouho, podívejte se co v rodině – s kým jste dlouho nekomunikovala, anebo co si nesete. Pak tam budou lítosti, protože ruce, samozřejmě, pokavaď jsou zasažené, tak to je 4. čakra. A samozřejmě se tam odehrávají i na nohách věci, ale to by odhalilo sezení, ale já teď opravdu – my děláme sezení pouze hromadné na statku a stíháme maximálně u skupiny 30 lidí – maximálně teď dvě čakry. Poslední, kdy jsme stihli 4, byla březnová. Takže ono je to dobře udělané, já jsem potom, když skončil ten poslední pobyt vlastně – březnový a byl nádherný teda, vždycky to je krásný, já si to užívám, ale pak bylo vidět, že to tělo to skoro nevydrželo, já jsem 3 dni a 3 noci nespala. Nemohla jsem usnout, když na vás dlouho leží takhle obrovské množství – veliký kus Nadjá, tak co s tou tělní schránkou to udělá. Ale vy se navíc učíte pokoru, samozřejmě, takže teď jsme se domluvili, že děláme jeden den jednu čakru a pak druhou a to stačí. A ti lidi jsou opravdu – a stejně si odnesou obrovské množství zážitků a vysvětlení, co všechno pochopí a co ne. Když je někde silný egoismus, tak jste slepí a hlší a nevidíte zákonitosti, které tam jsou. Takže každý krok, každý bod, který tam člověk zanechá, je dobrý a tohle by bylo na hodně dlouho. Takže, zkuste si naposlouchat třeba ještě znova základní přednášky, které tam jsou a uvidíte – co, kdy, kde, jak a proberte si své vlastní příběhy, ve svém životě – s kým, kdy, kde a co jste měla za spor, nebo co se vám nelíbilo a co jste odmítala.

Aká je najlepšia energetická ochrana osoby od negatívnych energií. Ďakujeme, Anka a Lubi.

Kdybyste si dělali energetické ochrany, tak neustále bude na vás někdo útočit. To je váš odpor a tím jste hmotou. Já jsem vysvětlovala, myslím si, že to je Brno 2013, Dane, tam jsem malovala vlastně, že kdyby na mě zaútočil černej mág, nebo bílý – to už je jedno, ti první mají vyložené útoky a tím, že mi je to lhostejný, že si nedělám žádnou ochranu,

je mi lhostejný, co dělá ego druhého člověka, protože já ho miluju. Miluji ho, to znamená, že proti němu, a proti jeho reakcím, nemám žádnou negativní emoci. Já totiž vím, že on je mé vlastní Vědomí, akorát jeho hmota na mě útočí, podbízí mi ty útoky a to tělo útočí, ale tím, že ho miluju a nemám vůči němu negativní emoci, tak na mě nedostřelí. Dostřelí sám na sebe. A tohle je princip. Dokavad' si budete dělat energetickou ochranu, budete tím největším terčem a budou se vám dít věci, které potřebujete. Mně kdysi dávno psala jedna žena z Uherského Hradiště. Ona byla ve skupině jednoho černého mága a černí mágové, kteří dělají takovéhle skupinové seance, tak většinou, když tam jsou ženy, tak si je sexuálně podmaní. Pozor a i astrálně na ně samozřejmě útočí a ta žena mi psala, že každý den jí ten muž X. Y. znásilňuje, pravidelně v noci, i když jde do koupelny. Pozor, a to jí hází i proti stěně, to jsou mohutný energetický výkyvy. Řekla, že už si udělala snad stovky ochran, nic nezabírá. Tím, že si udělá tu ochranu, si vytvoří odpor a stává se terčem pro další útok. Teprve tehdy, až jí to bude úplně jedno a bude ho milovat za to, že útočí, protože on jí vybijí tu karmu toho posledního ochranného pláště, tehdy on na ní nedostřelí. Od černé magie se jako bílí mágové dostanete jedině tehdy, když si přestanete dělat ty vaše různé štíty a bubliny. Ano, vždyť vy to potřebuje někde vybit, vy jste udělali někde odpor a potřebujete to někde vybit, takže vděk za to. Tak jó, střel mě ještě do prdele, ať to mám za sebou. Přesně takhle se toho zbavíte. To nepochopí egoistický svět. Karmu má jenom hmota – vy ne, vy jste Vědomí, a jestliže se uříznu útokem mé vlastní hmoty na to, co dělá druhá hmota, tak jsem hmotou. Bůh vládne hmotě, takže, prosím vás, žádné energetické ochrany, naopak – nastavte druhou tvář. Vzpomínáte si na Ježíše Krista? Víte, co znamená nastavit druhou tvář? To není, jakože dostanete pěstí a chcete druhou – dělej, buchni. Nastavit druhou tvář je, že jednu dostanu a je mi jedno, že jsem jí dostal. Nevadí mi, že jsem zažil útok. Mám vybitou karmu. Nejsem hmotou. Tehdy hmota a Vědomí Boha je mé, a ta hmota už mi to neudělá. Tohle je realita Jednoty. Pokavad' odmítám to, co se mi v osudu děje, stávám se terčem – protože jsem hmotou.

Ahoj Ivanka, děkuji ti za to, že jsi. Poslouchám všechny tvé přednášky a všechno, co říkáš, chápu a cítím, že je to jediná cesta, jak z toho kola ven. S několika věcmi si nevím hodně krát rady, ale nejvíc mě ničí moje deprese, výkyvy nálad, nechut' do života, negativní myšlení, mívám to většinou před menstruací. Trápí mě to hlavně kvůli mému okolí, že jim znepříjemňuju život. Souvisí to, zřejmě, s první čakrou. Prosím tě o radu, podívat se na čakru asi nebudeš mít čas, děkuju za všechno.

Že by pokora? Májo, tak poslouchej. Proč by tě měly trápit negativní myšlenky, když nejsou tvoje. Jakmile tělo hodí – hele, už se mi to blíží, už to dostanu, když vy máte takový a hodně žen tomu podléhá a je to zbytečný a říká se tomu předmenstruační syndrom. Když budete pohodáři, tak zvládnete i tyhle ty stavy, ať jsou jakékoliv, a cokoliv budete prožívat, protože vy si tím entusiasmem životním dodáváte na 1. čakře hormony spokojenosti a štěstí – endorfiny a ty zvládnou vlastně ty stavy, tyhle ty jakoby negativních, nevrlych reakcí těla. Ale hlavně ta reakce těla není tvoje. Nedávno mi psali lidi, kteří si stěžovali – já jsem asi špatný, já v té hlavě mám takový ošklivý věci... Jasně, jenže ty myšlenky nejsou vaše. A dokavad' já si budu myslet – á já nebudu ještě dlouho

svatý, protože já si ještě myslím o sousedovi, že je debil, tak vás má zkrátka vaše hmotné vědomí na prkně, protože si vás zase stáhlo do pozice hmoty. Jakmile vám tam přijde negativní myšlenka, není vaše. Ignorujte ji, proč byste měla křičet na někoho z rodiny a být nepříjemná? Zalezte si někde na stranu, já jsem to řešila tím taky, že dřív jsem taky zalezla a nebylo mi dobře a pak jsem zjistila, že naopak tělu dám zabrat, tak jsem chodila běhat. Tím se vlastně rozproudila krev a urychlilo se to utržením toho, co potřebovalo být utrženo a tím se zlepšil stav. Takže žádné fňukání, na každou tu menstruaci na tu se těšte, že zase bude možno přeukázat další krok k něčemu lepšímu. Tím začnete nabírat sílu nad vašim hmotným vědomím jako Duch. Rozhodně myšlenky nejsou vaše. Ty z vás dělají právě ty ovce, které jdou na porážku, s prominutím. Víte, proč je osud nastavený? Jak se to vůbec může udát?

V DNA máte nahrané veškeré vaše myšlenky, nápady, talenty, ne talenty, odpory, pokory a přivlastňujete si to. Stav 5D je, že prohlídnete, že to není vaše. Ale musíte mít na to zkušenost, takže, prosím vás – až přijde myšlenka nějaká negativní, ignorujte ji, přehlédněte ji a neučíňte to, k čemu vás nabádá. Ze začátku to půjde ztuha. I kdyby se vám to nepovedlo, tak si to nevyčítejte, protože i tu výčitku vám tam hodí tělo. Tím zase jste Májou, když si ji přijmete. Žádný výčitky – teď jsem to zvládla tak, jak jsem to zvládla, je to super, něco se mi podařilo a zase příště bude líp. Proto se těším a nebudu odmítat další periodu, pak to zvládnete.

Milá paní Ivanka, chcela by som vás poprosiť o radu, ako konať v situácii, ak mám otca alkoholika. Snažili sme sa mu s mamou dohovárať, byť pre neho oporou, navštívili sme aj psychiatra, no stále žije otec vo svojom svete. Uzavrel sa do seba, opustil sa, nemá záujem komunikovať, všetko rieši alkoholom. Nepriznáva si tento stav. Rozmýšľali sme aj o odlúčení, lebo ťažko sa nám pozerá na to, ako sa ničí a zároveň tým ničí aj nás. Keď začneme rozprávať na túto tému, nereaguje, alebo je podráždený. Má v sebe veľa hnevu, pocitu krivdy, ale odmieta si to priznať. Tvrdí, že celý svet mu ublížil. Keď sme mu navrhli, aby odišiel, reagoval agresívne, že ho chceme odkopnúť. Ako sa zachovať. Ďakujem, Miška.

Ano, to je velice těžká situace. Víte, vstup do alkoholismu, jeho základ, je obrovský pesimismus, tady je vidět evidentně nějaká křivda. Ten člověk udělá veliký odpor k tomu, co mu kdo kdy udělal, ať je to v práci, nebo to je jedno, kde. Považuje to za obrovský neúspěch a on si tu tíhu, kterou si přebral od toho hmotného vědomí, vlastně nahrazuje úlevou, tím, že si dá „pimprdlíka“, ono se to tak jakoby zmírní, ten tlak té psychiky, jenže za nějaký čas, samozřejmě, na tyhle ty léky, anebo na tyhle ty stavy té látky se získává závislost a už to jede. Pro vás je to, samozřejmě, velký učitel. Teď je nutno, aby chtěl taky komunikovat. Víte, nemůžete donutit člověka, aby se šel léčit, když on nechce. Prvotní stav je, aby chtěl. A teď – když on nechce a vás by vlastně osočoval z toho, že mu chcete ublížit a úplně ho zahodit, tak to je taky těžký. Já bych asi zvolila cestu – už jste se pokoušeli, je vidět že jste s maminkou udělali proto velmi mnoho – abyste mu vysvětlili, že není v té rodině sám, že jsou tam i druzí a že to dělá i vám, a pokud nenajde nějakou smírčí cestu, že se sice o něj postaráte, tím že mu třeba

budete vařit anebo něco dělat, anebo že ho opustíte, protože takhle se žít nedá. Potřebujete to ego trošku vystrašit. Máte trošku šanci mít úspěch z toho, že on bude mít strach z toho, že zůstane sám a že o něj nebude postaráno a že přece jenom se rozhybe k nějakému kroku, protože takové ty dobré řeči na něj nezapírají. Bude to pro vás hodně těžký. Hodně těžký. Zkuste se podívat, kde jste v minulosti odsoudili nějaký alkoholismus. Vždycky tam někde byl, u prarodičů, u praprarodičů, někde i ten otec to tam měl. Takže tohle je hodně drsná záležitost a je to běh na dlouhou trať, takže přeju vám velkou sílu. Samozřejmě máte zachovat stav lásky. Nezapomeňte, že stav lásky je stav bez negativní emoce. Vy víte, že on to dělat musí, je to jeho program osudu, tedy ho milujete, nemyslíte si, že je špatný, on je jenom slabé vědomí na program těla, nevdává vám to – ani situace, nezlobíte se, žádný lítosti, zášti, posuzování, jenom musíte jednat tělem. Tehdy bude ego tlačit na vás výčitkou – my jsme ho opustili, ty ho nemiluješ – ne... vy mu tím dáváte šanci, když ho dostanete do situace, kdy bude muset přemýšlet o tom, že se sebou bude něco dělat, aby bylo líp. Dát mu naději – třeba, pokavaď to dokážeš, vrátíme se, ale teď je to na tobě, my už jsme proto udělali hodně. Držím vám pěsti, protože to nebude nic příjemného. Ego bude běsnit, bude vyčítat, bude vám předhazovat – já jsem se o vás staral, já jsem něco udělal. Nesmíte dbát na to, jinak pokavaď chytíte výčitku – jste hmotou, už máte negativní emoce. To bude hodně těžkej oříšek. Držte se.

Aké emócie prežívate ako človek v 5D, včera ste hovorili, že ste stratili všetky ľudské emócie človeka 3D.

Ano, v 5D ztratí tělo všechny negativní emoce, to znamená – útok na první čakře, že je něco špatného, nebo někdo špatný, pozor, to samý je na situační stranu, samozřejmě, to víte. Na dvojce je neodpuštění, tzn. „vztahovka“, že mi něco – někdo vadí, mně nevdává fakticky vůbec nic. Musíte najít respekt, tzn. nerespektování je na třetí čakře, negativní emoce. Lítosti nemám, nemám nenávisti, nekritizuju, neposuzuju – tohle všechno mi chybí, umřelo to úplně samo. Ale co máte ještě, a to nějaký čas ještě budete mít, v 5. dimenzi je dojetí. Ale už i to dojetí, který to tělo dělá – tzn. souhlasný emoce, jakože najednou přijde takový ten tlak, takhle nahoru vám to jede a teď pláčete - ale štěstím. Takže to mám, ještě se mi to občas stává, ale pozor – je mi to lhostejný, protože mi to nepatří. To tělo to dělá jenom samo, to taky tam uvidíte. Ve vyšších dimenzích budete úplně jiní. Budete takoví – dneska bysme se sami sobě nelíbili (smích)... Přesně tak, jak skutečně v těch filmech vypadají ti mimozemšťané, tak budeme jednou vypadat i my, oni na nás vlastně koukají jako na vývojové předky, než budete ztrácet vlastnosti hmoty. Třetí dimenze je o negativních emocích, které bouří proti druhým jednotlivým buňkám, a tím z vás dělají odděleného jedince a nevíte, kdo jste, jste hmotou.

Čo je príčinou vitiliga?

Tam je kůže, to je, prosím vás, vždycky 1. čakra, tam je nějaká neláska sama k sobě. Tak...

Mám otázku na Ivanku – potrebovala by som poradiť, nemám ešte celkom jasné, ako sa stretnúť so svojím vyšším Ja. Počúvam svoj

vnútorný hlas, s ktorým komunikujem, ktorý mi podsúva myšlienky. Aký je rozdiel medzi vnútorným hlasom a vyšším Ja?

Vyšší Já nemá myšlienky. Já už jsem to dneska nakousla, vyšší Já je zážitek, kdy více, co neuděláte. Dejme tomu, budu se nad něčím rozhodovat, teď je tam několik variant, do čeho půjdu a já vím, co neudělám, protože vím, co by to udělalo mým bližním. Zvolím variantu, kdy budu tím posledním. A pozor, kdybych byla pod egoismem, tak ji sice zvolím, tak to dělají bílí mágové – a pak fňukám, že jsem to musel udělat, že jsem přišel o něco nebo někoho. Pak jsou různé takové stavy, a to je ještě drčení se myšlenek, to neděláte taky vy. Ne, člověk 5D udělá to, co je nejlepší pro celek – pro vědomí všech. Takže je posledním a je rád, že je posledním. Protože on ví, že vlastně posledním není, on to dělá pro své vědomí této hmoty i hmotu ostatních, které jsou zúčastněné. Jsou lidi, kteří mi říkali: „co ty všechno pro ty lidi děláš...“ Říkám jsi na omylu, já to dělám pro sebe – to je realita 5D.

Nedávno mi dala Petruška nějaký úkol, protože potřebujeme teď něco vyřešit, tak jsem hledala několik hodin v různých šanonech pro to podklady a seděla jsem několik hodin u počítače a najednou moje maminka přišla takhle a sedla si, chvíli byla ticho, protože viděla, že pracuju. Já jsem jenom řekla – ahoj mami... Bylo chvíli ticho a najednou říká: „Co ty všechno pro ty děti neděláš.“ To byl takový údiv, ano – pak vám to přijde takový „uau“... Teď jsem se otočila a říkám: „maminko, já ti něco musím vysvětlit. Ty děti udělali hodně pro mě. My všichni děláme hodně, uvědom si, že oni postavili ze svých peněz a dělali na to léta, místo, kde já můžu být a lidem vysvětlovat tyhle věci, které jim pomáhají. Ale i ty jsi pro to udělala hodně.“ A teď mamince tak vyjely oči. Ty kdybys nebyla tak samostatná a pracovitá a fňukala jsi – a ona nefňukala, skutečně, že odjíždím a že si musí dělat věci sama, tak bych to nemohla dělat. I ty si se zasloužila. Teda buď všichni- nebo nikdo, to je Jednota. Tam víte vlastně, že všichni skutečně děláte pro všechny, pro sebe i všechny bližní, protože jste jedno Vědomí. Člověk 3D bude říkat – to je moje zásluha, já jsem tam okopal tenhle záhonek, cokoliv si bude přivlastňovat, ať jsou to peníze anebo práce, anebo – já nevím – to je můj obraz, to jsem já namaloval. Ten, kdo je 5D bude vědět, že to přes něj přišlo a tady to poskytnul, tady té hmotné složce, ať to tady je pro všechny, ať to těší druhého člověka.

Moje maminka kdysi pěstovala kytičky, aby všichni valili oči, jaké v Luční 15 jsou. Dneska už to nemá. Dneska má kytičky, aby se všichni potěšili, když jdou okolo. A to je ono. Tak... Dane? Šlus jó? Tak šlus. Bylo mi s vámi moc dobře, bylo to krátký, ale za rok přijedu znova. Budu se na vás moc těšit, děkuju vám...

Tak ja by som sa za vás všetkých, aj sama za seba, chcela poďakovať, nielen Ivanke, ale aj druhej Ivanke a Ravimu a všetkým vám, ktorí ste prišli a o rok sa tu vidíme znova. Ďakujem pekne...